

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 28 czerwca 2016 r. znak ZP-4. (...)1.949.2016.US Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 4 maja 2016 r. znak (...). (...)1. (...)2016 o zaliczeniu R. L. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, iż adresat orzeczenia ma ograniczenia w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, a stan zdrowia odwołującego się powoduje istotnie obniżoną zdolność do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (orzeczenia – k. 22,33 akt Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. stanowiących załącznik do akt sprawy i zwanych dalej aktami organu).

R. L. wniósł odwołanie od tego orzeczenia, domagając się zaliczenia do znacznego stopnia niepełnosprawności o symbolu 05-R i przyznania karty parkingowej. W uzasadnieniu zarzucił nieprawidłowy przebieg przeprowadzonych badań przez lekarzy orzeczników, co jego zdaniem skutkowało błędami przy ocenie stopnia niepełnosprawności. Wskazał, że pomimo operacji więzadeł prawej nogi, nigdy nie odzyskał pełnej sprawności ruchowej, a stan prawego kolana stale się pogarsza. Ponadto zaczął odczuwać silne bóle dolnego odcinka kręgosłupa. Codziennie funkcjonuje tylko dzięki silnym środkom przeciwzapalnym i przeciwbólowym oraz przy pomocy kuli. Potęgający ból kolana i kręgosłupa uniemożliwia pokonywanie dłuższych odcinków drogi, a co za tym idzie załatwianie jakichkolwiek spraw urzędowych, co wymaga pomocy rodziny, gdyż wszystkie miejsca parkingowe poza wyznaczonymi dla osób niepełnosprawnych, są zajęte przez pracowników, co powoduje szukanie miejsca parkingowego na pobliskich ulicach. Przejście kilkuset metrów w jedną stronę jest w tej chwili dla ubezpieczonego nie do przebycia (odwołanie - k. 3-7).

Na rozprawie w dniu 8 września 2017 r. R. L. oświadczył, że nie kwestionuje lekkiego stopnia niepełnosprawności ze względu na schorzenia laryngologiczne i kwestionuje ten stopień jedynie z uwagi na schorzenia ortopedyczne (k. 70 akt sprawy).

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Nadto stwierdził, iż

nie znalazł podstaw do jego uchylecia lub zmiany (odpowiedź na odwołanie – k.8-9 akt organu).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. L., urodzony (...), posiadający wykształcenie średnie, obecnie nie pracuje, przebywa na emeryturze.

Niesporne , nadto ocena funkcjonowania społecznego – k. 29-30 akt organu.

Odwołujący cierpi na zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu kolanowego, okresowy zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych bez cech uszkodzenia układu nerwowego i istotnego ograniczenia funkcji narządu ruchu, nadciśnienie tętnicze, dnę moczanową w wywiadzie oraz niedosłuch odbiorczy.

R. L. w 1984r. obył leczenie operacyjne prawego stawu kolanowego, natomiast w 2006 r. przebył artroskopię tego stawu, po tym okresie nie był leczony szpitalnie i operacyjnie z powodu prawego stawu kolanowego.

Od około 5,6 lat leczony jest ambulatoryjnie z powodu nadciśnienia tętniczego.

U ubezpieczonego przed około 10 laty rozpoznano dnę moczanową (dotyczyła palucha prawego), jednakże po tym okresie czasu napady dny nie występowały.

W 2012 r. stwierdzono u R. L. niedosłuch odbiorczy, z tego powodu nosi aparat słuchowy.

Niesporne , a nadto dowód: zaświadczenia o stanie zdrowia – k. 3-3a, 16, oceny stanu zdrowia – k. 7,20,31, dokumentacja medyczna – k. 1,11 akt organu, dokumentacja medyczna – k. 24-27,55 akt sprawy .

Orzeczeniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. R. L. zaliczony był do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 grudnia 2012 r. z symbolem przyczyny niepełnosprawności 03-L (choroby słuchu).

Dowód: orzeczenie o niepełnosprawności – k. 9 akt organu.

Stan zdrowia R. L. jest przyczyną lekkiej niepełnosprawności. Niepełnosprawność wynika z ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Ubezpieczony nie ma znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się. Jest zdolny do samodzielnego, bez pomocy innych osób, poruszania się poza domem.

Dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu: ortopedii A. K., neurologii B. M. oraz chorób wewnętrznych i kardiologii G. K. wraz z opinią uzupełniającą – k. 28-33,64 akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721 z późn. zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1pkt 3 (§ 30 ust. 1pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach

zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

Natomiast w myśl zaś art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy w orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące w szczególności spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna). Ponadto zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 z dnia 20 czerwca 1997 roku Ustawy - Prawo o ruchu drogowym kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnej poruszania się.

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, iż wnoszący odwołanie jest osobą niepełnosprawną. Spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują jego schorzenia oraz ustalenie czy spełnia przesłanki określone w art. 6b ust.3 pkt ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.). R. L. kwestionował bowiem zaliczenie go przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności utrzymując, iż jego stan zdrowia skutkuje stopniem znacznym oraz kwalifikuje go do przyznania karty parkingowej, gdyż w jego ocenie ma znaczne trudności w poruszaniu się.

Z uwagi na fakt, iż rozpoznanie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii oraz chorób wewnętrznych i kardiologii.

Biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii G. K. rozpoznając u R. L. nadciśnienie tętnicze i dnę moczanową uznał, iż nadciśnienie tętnicze przebiega bez powikłań, jest dobrze tolerowane, nie stwierdzono dotychczas zmian narządowych, a dna moczanowa od lat nie daje dolegliwości.

Natomiast z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii A. K. i neurologii B. M. wynika, że R. L. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Stopień ten warunkują zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu kolanowego, nie powodujące istotnej dysfunkcji lokomocyjnej oraz okresowy zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych bez cech ubytków neurologiczno-ortopedycznych. Biegli nie stwierdzili zaburzeń funkcji poznawczych, niedowładów, porażań, czy istotnych zaburzeń funkcji ruchowej. Nadto odwołujący nie porusza się na wózku inwalidzkim, nie jest osoba leżąca, ani nie ma ograniczenia w przyjmowaniu pokarmów. Posiada zachowane funkcje poznawcze, brak jest afatycznych zaburzeń mowy, słyszy mowę potoczną. Samodzielnie porusza się, a funkcja lokomocyjna jest zachowana. Ponadto biegli uznali brak istotnych deficytów ruchowych, które powodowałyby zakwalifikowanie ubezpieczonego jako osoby z umiarkowaniem lub znacznie ograniczoną zdolnością do poruszania się i przemieszczania. Okresowe bóle stawu kolanowego prawego i okresowy zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych nieznacznie upośledzają funkcję układu narządu ruchu i układu nerwowego. Ograniczenia te mogą być kompensowane przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

R. L. wniósł zarzuty do powyższej opinii biegłych, które nie mogły w istocie prowadzić do odmówienia wiary opinii. Ubezpieczony nie zgodził się ze stwierdzeniem biegłych, że zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu kolanowego nie powodują istotnej dysfunkcji lokomocyjnej, gdyż inni lekarze specjaliści orzekli konieczność przeprowadzenia alloplastyki prawego stawu kolanowego. Podniósł, iż biegli stwierdzili konieczność zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie, przy jednoczesnym

stwierdzeniu braku istotnych deficytów ruchowych, które powodowałyby zakwalifikowanie ubezpieczonego jako osoby z umiarkowaną lub znacznie ograniczoną zdolnością do poruszania się i przemieszczania. Nadto z uwagi na silny ból prawego stawu kolanowego, ubezpieczony obciąża lewą kończynę dolną, co powoduje skrzywienie ciała podczas poruszania się, co w konsekwencji powoduje stały ból kręgosłupa (a nie jak określili biegli – okresowy).

Biegli po zapoznaniu się z nadesłanymi przez ubezpieczonego zdjęciami RTG i płytą CD zawierającą dokumentację medyczną, w całości podtrzymali swoją opinię.

Opinie biegłych sądowych wydane po badaniu podmiotowym i przedmiotowym R. L. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia są jasne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący obszernie umotywowane.

Analiza zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego dała podstawy do przyjęcia, iż u R. L. występuje naruszona sprawność organizmu, dająca się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne.

Natomiast Sąd nie stwierdził u R. L. naruszonej sprawności organizmu powodującej konieczność czasowej ani częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych, (tj. w czynnościach samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego, ułatwiania kontaktów ze środowiskiem ani współdziałania w procesie leczenia i rehabilitacji), a tym bardziej konieczności stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji będącej podstawą orzeczenia znacznego stopnia niepełnosprawności.

W odniesieniu do powyższego należy stwierdzić, że ubezpieczony nie ma ponadto znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się. Poza tym kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Zatem konstrukcja tego przepisu wyklucza możliwość otrzymania karty parkingowej przez osobę z lekkim stopniem niepełnosprawności.

Mając na uwadze wszystko powyższe, jak i wskazywaną wcześniej spójność i logiczność opinii należało uznać opinie za rzetelne i wiarygodne, a w konsekwencji podzielić zawarte w nich wnioski, nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do uznania, że ocena stopnia niepełnosprawności odwołującego się przez Zespoły orzekające w sprawie była prawidłowa.

Zważywszy na definicję lekkiego i znacznego stopnia niepełnosprawności, stopień dysfunkcji badanego świadczy o zasadności zaliczenia go do pierwszego z tych stopni.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)

3. (...)

(...)

(...)